

ויקרא

צו

הכהן הגדול

כחלק מן ההכנה של הכהנים לכניסה לתפקידם, אומרת התורה בפרשתנו:

וַיִּדְבֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֶה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבְנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לֵה' בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂיתָ הָאֵפָה סֵלֶת מִנְחָה תִמְיֵד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: עַל מִחְבַּת בִּשְׂמֹן תַעֲשֶׂה מִרְבֵּבָתָהּ תִּבְיָאָנָה תִּפְיֵנִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רִיחַ נִיחֹחַ לֵה': וְהִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק עֹלָם לֵה' כָּלֵל תִּקְטָר:

כשמתבוננים בפסוקים אלה בעיון, מגלים כי לא ברור על מי הם מדברים. בפתחה נאמר זה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבְנָיו, כלומר מדובר על כל הכהנים, בין כהן הדיוט (פשוט) ובין כהן גדול. לעומת זאת, בסיום נאמר וְהִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק עֹלָם לֵה', כלומר מדובר אך ורק על הכהן הגדול.

ניתן היה לפתור את הסתירה ולומר שרק במדבר, כאשר היה מדובר בכהנים הראשונים, היה צריך כל כהן להביא את המנחה הזאת, אך בהמשך, רק הכהן הגדול יביא אותה ביום שבו הוא נמשח. כך נסביר את המילים חֶק עֹלָם המופיעים בפסוק המדבר על הכהן הגדול בלבד. אך לרש"י יש הסבר אחר לביטוי חֶק עֹלָם:

אף ההדיוטות מקריבין עשירית האיפה ביום שהן מתחנכין לעבודה, אבל כהן גדול בכל יום, שנאמר מִנְחָה תִמְיֵד וְהִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבְּנָיו וְגו' חֶק עֹלָם וְגו' (פסוק טו) לדעתו, ההבדל בין הכהן ההדיוט לכהן הגדול קיים בכל הדורות, כולל בדור המדבר. בעוד שההדיוט מביא קרבן פעם אחת בחייו, ביום שבו הוא נמשח לעבודה, הרי שהכהן הגדול צריך להביא תמיד – בכל יום.

על פי דברי רש"י ניתן אולי לומר, שאצל הכהן הגדול, כל יום הוא היום הראשון לעבודתו.

אך מדוע דווקא הכהן הגדול? על כך ניתן להציע שני הסברים לפחות.

תפקיד הכהן הגדול טומן בחובו סכנה גדולה מאוד. בתור מי שמנהל את המשכן, ובדורות הבאים גם את המקדש, ושולט בכל מה שנעשה בו, הוא עלול לחרוג מתפקידו, ולראות את עצמו כבעל הבית של המקום. זו עלולה להיות פגיעה אנושה בבית הזה המיועד אך ורק להשראת שכנתו של הקב"ה ולא לשירותו של שום אדם.

לכן, מצווה התורה את הכהן להביא בכל יום את המנחה, המסמלת את כניסתו לעבודה. בצורה כזו, מרגיש הכהן הגדול שבכל יום הוא צריך לבקש רשות על מנת להתחיל את עבודתו מחדש, ואין הוא יכול להרגיש כבעל הבית, ואולי אפילו לא כבן בית.

בנוסף על כך ניתן לומר שהכהן הגדול, הקובע את דרכו של המשכן או המקדש, צריך שלא לקפוא על שמריו. הוא צריך להתחדש בכל יום, על מנת להוביל את המשכן, ואת עם ישראל כולו לקשר מתמיד ומתחדש עם הקב"ה – שיר חדש אשירה לך.

מובן הוא שבכל אחד מאיתנו קיים הכח של השליטה והניהול במערכות שונות ומשונות, וצריך ללמוד את לקח הכהן הגדול, שאסור לו להתיישן בתפקידו.

שבת שלום
יעקב (יוקי) מאיר